

Domácí úkoly pro ČSSD

ŠTĚPÁN KOTRBA · SOBOTA 2. BŘEZNA 2019

Dnes pokračuje v Hradci Králové sjezd ČSSD programovou diskuzí. Ta na politické scéně přežívá, ale neví proč. Nikdo dosud nenašel recept, jak této partaji vrátit atraktivitu a tím i slávu a velikost. Co všechno by si sociální demokraté měli ujasnit? Analýza s doporučením, co dělat dnes, byla psána pro tištěnou Mladou frontu Dnes, kde dnes i vyšla v autorizované kratší verzi.

Kdo je kdo

Poslední sjezd ČSSD naznačil, že fakt mohl být poslední. V Hradci Králové se tehdy sešli ti, kteří spolu nechtějí mluvit ani dnes.

Na jedné straně „nová“ liberální levice, můžeme ji říkat „progressivní“, která svůj životní program vidí v „kulturní revoluci“ – bourání zažitých společenských norem a nejnověji v ochraně práv minorit před o něco většími minoritami, a proto nikoho moc nezajímá. Nedovzdělaná, ale ideově čistá, teorií podepřená. Kupodivu jí někdy nadávají do neomarxistů, ačkoliv se Sartrem a jeho Slovy (1963) či Marcusem a jeho Jednorozměrným člověkem (1964) moc společného už nemá. Asi proto, že technokratický rozum se za půl století stal mainstreamem.

Na druhé straně konzervativní „národní“ levice, které liberálové urážlivě říkají nacionální socialisti, zkráceně náckové, která stále žije revolucí sociální a tvrdí, že je stále co na kapitalismu opravovat, byť se tváří jako blahobytná společnost. Blahobytu je ale pro každého jiné množství. Pro někoho na norkový kožich, pro jiného na žebráckou podporu. Za zájem „náckům“ ovšem nestojí práva černých migrantů, muslimů, transgender osob či pedofilů.

Ta kdysi dávno komunistická větev levice, která kapitalismus chtěla bourat, už vymírá. Svůj romantický cíl beztrždní společnosti plné pokroku nenaplnila, boj Lenina proti carismu dnes už ani nenadchne a nechota odsoudit tupého

Brežněva ji diskreditovala navždy. Dnes připomíná skanzen, adoruje si slovanství, ačkoliv bolševickou revoluci do Ruska přinesli Židé, adoruje Putina, který má nejbliž k oligarchické pravici, což z komunistů dělá snadný terč. ČSSD měla rok od posledního sjezdu na přemýšlení, jakou levicí by chtěla být. Je jiná doba, než byla v roce 1992, kdy Jana Volfová vypsala výběrové řízení na budoucího předsedu strany, protože se pozvracela z agenta CIA Horáka. Dnes je situace jiná. Mimo Klause, ODS a Kalouskovy poloviny TOP09 jsou všechny ostatní politické formace více či méně levicové, prosazující funkční akceschopný stát a lidsky citlivou sociální, zdravotní a seniorskou politiku. V mezích ekonomických možností. Ať už je to strana předsedy vlády, jak jsem argumentoval 9. ledna 2018 v článku „[A hrome, Babiš je socialista](https://www.pressreader.com/czech-republic/mf-dnes/20180109/281801399355936)“ (<https://www.pressreader.com/czech-republic/mf-dnes/20180109/281801399355936>), nebo Piráti, které jsem analyzoval v červenci 2009 v článku „[The New Pirate Generation](https://legacy.blisty.cz/art/48115.html)“ pro Literární noviny a Britské listy (<https://legacy.blisty.cz/art/48115.html>).

Babiš chce být „pro všechny“, protože jeho političtí stratégové dobře vědí, že bohatých, kteří by volili pravici, v Česku je a bude vždy menšina. Mohou kdykoliv utéct a odletět na Bahamy, nemohou ale doma zvítězit. Ti „všichni“ jsou lidé práce, ne bankéři, fabrikanti či hráči na burze. Jen Vokřál to nepochopil. Sociální spravedlnost zaručuje ne válcovací převaha jednoho, ale tripartita – dynamická rovnováha zájmů vlády, zaměstnanců a zaměstnavatelů. Snad i proto jsou odborářští ekonomičtí experti Babišovými poradci.

K levici nutno mimo politických karikatur z formace Žít Brno přiřadit i novou generaci prekarizovaných „zdivočelých sociálních demokratů“ z SPD, kteří přímou demokracií jen vyhrožují. Levicoví jsou už i někteří křesťané, kteří si Bergolliovu sociální interpretaci role církve vzali k srdci. Na rozdíl od plnoštíhlého arcibiskupa, který by nejraději upaloval kacíře a heretiky. Chytřejší lidé pochopili, že Babiš je socialista, chce tu být „pro všechny“, ztotožnil se se sociálně demokratickými idejemi a nelze bojovat proti vlastnímu programu, prosazovanému jinou partají. Výsledek voleb odpovídal Sněhurce a osmi trpaslíkům, z toho měl jeden oranžovou čepičku. A tak přesvědčil ostatní o koalici s ANO, opřenu o Filipovo rozzářené rámě. ČSSD přežila, ale neví proč. Nikdo, ani vnitrostranická opozice prozatím nenašel recept, jak vrátit

atraktivitu, a tím i slávu a velikost partaji, kterou politické chyby jednoho plešatého moravského mudrlanta prakticky zabily. Nenávist ke Sněhurce z trpaslíka ještě obra neudělá. Nenávist k Babišovi je křivé zrcadlo, nastavené vlastní neschopnosti. Koaličního partnera je nutné objímat, ne mlátit. Sociální demokraté proto mají další sjezd, který nic nevyřeší.

Jejich představitelé i spřátelení tlampači (jako „analytik“ Jelínek) říkají, že vše je předurčeno předem (inšalláh) a neočekává se žádné drama. Pro sociální demokraty bohužel.

Je zřejmé, že klid, který nastal po volbě delegátů a nominaci pretendentů na čelné představitele, věští neodvratnou klinickou smrt celé strany. Snaha zajistit, aby neposlušným organizacím mohly být odebírány „licence“ a tím umlčování nepohodlní rebelové, spolehlivě odstraní ze strany všechny, kteří se s předem daným stavem nehodlají smířit. Je vcelku jedno, jestli ta normalizační bolševická praktika projde, nebo ne. Důležité je, že se ji stávající místopředseda Martin Netolický odvážil navrhnout. Mimo Haška, Škromacha a Zimoly se nikdo z delegátů, a to ani kandidátů na místopředsedy veřejně neozval a nevolá po zachování názorové plurality. Nikdo nevolá po tom, aby sociální demokracie byla demokratická. Volá vůbec ještě někdo po tom, aby byla sociální?

„Nová“ levice nepotřebuje voliče, nepotřebuje občany, lid. Nejraději by neabsolvovala ani volby. Stačí, když ji někdo ve spřátelených médiích pochválí a někdo eurový grantík zaplatí. Tak žije Masarykova demokratická akademie, tak žijí generová občanská sdružení i hatefree „neziskovky“. V Praze, kde je těchto neziskových příživníků nejvíce a profesionální feminista je zde i předsedou, prohrála ČSSD komunální volby tak mohutně, že není v zastupitelstvu a není ani na jediné místní radnici. Zisk 3% byl nejhorším výsledkem ČSSD od roku 1992. Zisk necelých 2% pak byl osobním příspěvkem Hamáčkova kandidáta na ministra zahraničí. Nikomu ve stávajícím vedení ČSSD to nevadí. Nevadí to ani delegátům sjezdu. Krajský předseda nedal funkci k dispozici a nehodlá tak učinit ani krajský výbor, ani více než dvě desítky obvodních výborů. Ti všichni teď zvolili své delegáty na sjezd a za svého předsedu nominovali Jana Hamáčka a na místopředsedu Petříčka, kandidáty neschopných.

Na své sociální síti jsem četl: „ČSSD šla kdysi do voleb za zdanění církevních restitucí. Dnes její senátoři hlasují proti. Důkaz, že jim jde pouze o koryta.“ Nerozumím senátorům, kteří si stále ještě říkají sociální demokraté a hlasovali proti zdanění restitucí... Pro voliče levicové ČSSD to byl klíčový slib. Kalouskovi křesťané ČSSD nevolí. Nerozumím ale ani pravoslavnému Jaroslavu Foldynovi v jeho nesouhlasu s manželstvím pro homosexuály. Nikdo ho nevolil proto, že věří v jakéhosi Boha. Každému je jeho Bůh fuk. Volili ho proto, že rozumí lidem z ulice, že má sociální citění. Teplouši ať se klidně berou na radnici i v kostele. Tento stát netvoří křesťané, ale občané.

Problémy, ve kterých nemá levice jasno

Dnes už není podstatné, která politická partaj zvedne jako první prapor levice pro 21. století. Další se přidají, to je jasné. Je ale třeba říct si, co dělat (a co nedělat).

K bohatství má levice přístup jasný a přímočarý... Nyní si musí ujasnit přístup k chudobě. Nejen kvůli Altnerovým dědicům. Měla by někde být hranice komunální lhostejnosti? Jak je možné, že Praha jako město s nejvyšší kvalitou života v zemi a Česko s kvalitou života větší, než několik jiných zemí EU, nejsou schopny se postarat o bezdomovce, ani když ministryní práce a sociálních věcí byla sociální demokratka Marksová Tominová a nyní je Maláčová, čerstvá místopředsedkyně? Je třeba prosadit bezzásluhový přístup k základním životním potřebám pro opravdu všechny. Teplé jídlo zdarma by měl mít možnost dostat každý. Za nic. Jen tak. Zdarma. Postel také zdarma. Stejně jako jedou za rok obnošenou bundu a kalhoty. Teplou vodu, mýdlo. Pračku na vyprání věcí. Lékařské ošetření. Základní léky. V kriminále to je. Proč ne na svobodě? Proč nutíme ty méně úspěšné umírat bídou nebo krást, aby se jim dostalo péče?

Levice si musí ujasnit přístup k dluhům. Už bible znala hrozbu dlužního otroctví a institut tzv. milostivého léta s cyklickým odpuštěním dluhů (Lv 25). Medián vymáhaných pohledávek v Česku se sice pohybuje ve výši do 10 000 Kč, ale náklady soudů a exekutorů jsou příslušenstvím v patnáctinásobné výši. To je v rozporu s dobrými mravy a statisíce lidí to uvádí do zoufalství. Levici to nevádí? Stačí říct v zákoně, že sečtené náklady všech účastníků a další příslušenství dluhu nesmí převýšit výši vymáhané částky.

Levice si musí ujasnit přístup k sexu. Homosexuály by měla určitě respektovat, ale nepreferovat. Militantní prosazování jejich práv rozkládá křehkou rovnováhu tradic evropské společnosti. Levice by měla vědět, že pouze z pohlavního styku muže a ženy bez kondomu se rodí děti a rodiče i děti musí někde bydlet. Ne každý má několik milionů na vlastní bydlení. Startovní ani sociální nájemní byty v dostatečném množství nejsou. Sex s kondomem někde v podnájmu či na mezi je už skoro vždy bez dětí, bez mnoha starostí ale zato se rodí problémy stárnoucí společnosti a nefungujícího sociálního systému. Na tvorbu průběžného důchodu pro rodiče a prarodiče nemá kdo pracovat. Tato společnost přežije pouze ve chvíli, kdy ženy budou mít minimálně dvě děti.

Levice si musí ujasnit přístup k ženám. Máme sice svobodu vůle těhotných žen k interrupcím i k životu bez manželů, což je správné, nevidím ale nikde povinnost či alespoň vůli státu o matky samoživitelky se starat, preventivně zdravotně pečovat o děti, ekonomicky podporovat matky, nevidím povinnost státu vlastnit a provozovat v obcích podle počtu občanů trvale určitý počet bytů se sociálním nájemným tak, aby nikdo nemusel být bezdomovec a aby děti nemusely vyrůstat na ulici. K nim odpovídající počet jeslí a školek. Emancipaci žen vytvořila až „osvobozená domácnost“ – automatická pračka, sušička a myčka nádobí v každé rodině.

„Kuratorium pro zlepšení bytových poměrů mladých žen“ pod záštitou Alice Masarykové nechalo v roce 1933 v Praze postavit internátní Ženské domovy. 900 místností s divadlem, tělocvičnou, promítacím sálem a restaurací jako příklad řešení bytové situace mladých, svobodných zaměstnaných žen, a to především těch mimopražských. Po „sametu“ radnice nechala dům zprivatizovat...

Bydlení je a musí být právo, ne něčí dobrodiní či milost. Stejně jako v přírodě je hnízdo základní předpoklad vyvážení potomstva. Rodiny potřebují bezúročnou a částečně nevratnou pomoc státu, máme-li být společnost, společenství. Ovšem ti, kteří nevychoávají a nevzdělávají řádně své děti, musí být tvrdě trestáni.

Levice si musí ujasnit přístup k partnerům, kteří jsou svině.

Kapitalistické. A nebo váleční zločinci. Někdy obojí. Jsme členskou zemí EU a NATO? Ano. Tak to jsme na sviních závislí. Nemáme ani ropovod, ani ropu. Nemáme vlastní armádu k funkční územní obraně ani peníze na její provoz. Nemáme peníze na válku, musíme ale mít peníze na mír. Nemáme ni letadlové lodě, ani Zbigniewa Brzezinského, Henryho Kissingera či Samuela P. Huntingtona. Rothschildové se o nás starat nebudou. Neumíme se sami obchodovat na globálním trhu.

Ale EU, do které jsme vstupovali, je dnes jiná, než současná. Nejdříve se nás ptali vždy, zda souhlasíme. Až teď jsme jim dovolili beztrestně nám vyhrožovat. To není dál únosné, takto Unie fungovat nesmí. I když Spojené státy evropské nám ukradly korporace, furt je ale lepší být uvnitř, než venku. Rusko je velmocensky arogantní, sobecky kapitalistické, ne soudružsky altruistické. Čína stejně tak. Všichni sní jen o zisku.

Nic není zdarma. Tlustá roura s plynem stále vede z Východu na Západ. Slovan už ale bratry nikde nemá a soudruh se družby nedočká, protože nadnárodní kapitál vládne všem bez rozdílu. Je jedno, počítá-li se zisk v dolarech nebo rubelech. Přesto by levice neměla dělat servilní politiku. Ať vůči Trumpovi, Bruselu, nebo vůči Putinovi. Kupodivu, ani čínská medicína nás nevyлéčí. Je potřeba říci a znovu opakovat, že **neexistuje popperovská globální otevřená společnost**. Každá země (nejen v EU) má svoje preference a košile je všem stále bližší než kabát. Kulturní a náboženské preference tvoří jak bohatství, tak i riziko. Respektujme rozdíly u jiných a nenechme si vnucovat přeshraniční multikulturalismus. Nevypouštějme démony, které nejsme schopni ovládat. Zničení Jugoslávie nám budiž varováním.

Ministr zahraničí Petříček i prezident Zeman teď prodali Madura za mísu americké čočovice a podpořili loutku CIA Guaidóa v boji o Venezuelu a její ropu. To se nedělá... Český prezident i český ministr zahraničí se zachovali jako

prasata. Je třeba nezapomenout a prezidenta si zbytečně neidealizovat. „Jenom blbec opakuje stejné omyly dvakrát“, pravil v jiné souvislosti prezident.

Stejně tak si levice musí pamatovat, že na vládě v Ukrajině se podílí neonacisté a že Banderovci z OUN a UPA vraždili během 2. světové války desítky tisíc Rusů, Ukrajinců Poláků i Židů a to nejen v oblasti Volyně, ve východní Haliči a na Podolí, na Lubelsku a v Polesí. Oběti řezali zaživa, těhotným ženám párali břicha. S těmi dvouprocentními, kteří oceňují vrahy jako hrdiny, se nelze přátelit, i když jsme nuceni s nimi mluvit.

Levice si musí ujasnit přístup k pokroku a vědeckotechnické

revoluci. Kdysi vysoce prognostické dílo Radovana Rychty „Civilizace na rozcestí“ s podtitulem „Společenské a lidské souvislosti vědeckotechnické revoluce“ (1969) je dnes stejně aktuální jako Tofflerova „Třetí vlna“ (1980). Dílny ve škole jsou fajn, pokud potřebujeme kvalifikované dělníky. Ale my potřebujeme vychovat ze svých dětí programátory robotů, ne zedníky. I soustružník potřebuje dnes umět programovat. Většinu dělníků roboti zanedlouho nahradí. Dokonce i poslance. Zastupitelská demokracie i pokladní v obchodě budou zbyteční, pokud budeme schopni kvalifikovaně autorizovat pokyn mobilnímu telefonu. Bude to elektronická přímá demokracie. A bude to rychle. Kupujete si denně flašku rumu? Nemůžete mít řidičák. Jíte bůček? Hybaj na kontrolu cholesterolu. Obchody se na platební systém těší. Plánovité hospodářství se vrátí. Toho by si měli být vědomi bankéři i politici, protože nadcházející vlna mobilních telekomunikací, která bude mít vrchol nejpozději za deset let, změní svět nesmírně radikálně. A je smete jako šrot. Dnes se tomu říká Průmysl 4.0 a Společnost 4.0. Parlament 4.0 či Politika 4.0 v tom konceptu už nejsou. Demos, lid, si bude vládnout sám.

Levice si musí ujasnit přístup ke zdrojům. Michal Hašek ze sociálních demokratů jako jediný hájí surovinové zdroje: „Utněme obří vyvážení zisku nadnárodních společností, udělejme pořádek v obřím byznysu s vodou, tu si chraňme jako oko v hlavě. Dejme vodě a půdě nejvyšší – ústavní ochranu. Musí skončit nemravné smlouvy některých soukromých provozovatelů vodárenských soustav v ČR, cenu vody musíme tvrdě regulovat a zároveň zaručit našim občanům, že se k nim pitná voda dostane i v době klimatických změn a stále většího sucha.“, říká.

„Nenecháme těžbu a prodej lithia soukromému kapitálu, vždyť jde doslova o rodinné zlato. Použijme výnosy z těžby lithia, ale i dalšího přírodního bohatství pro budoucí generace – iniciujme vznik Fondu budoucnosti České republiky a striktně vymežeme, na které oblasti z něj půjdou finance. Nikoliv na látání děr státního rozpočtu, ale na strategické investice – do lidí, do veřejné infrastruktury- investujme z něj do kvalitního vzdělávání mladé generace, do dostupného bydlení pro mladé rodiny, ale také budme připraveni na útlum čerpání fondů EU a nutnost dále investovat z našich vlastních zdrojů – do dopravní infrastruktury, do digitalizace země – na národní i regionální úrovni.“

Ano. Tomu všemu rozumím. Jen nerozumím, proč to ještě není. A ještě mi nikdo neobjasnil, proč nikdo neukřižoval ministry průmyslu za ČSSD, kteří jednali proti zájmům občanů a hodlali zašantročit lithium a další vzácné zdroje jakýmsi bermudským firmám...

Levice si musí ujasnit přístup k postkapitalismu, který (mylně) ztotožňuje se socialismem. Ale ani socialismus není sprosté slovo. Zalévat kapitalismus živou vodou a zbavovat ho neustále asociálních výhonků a parazitů je sysifovské úsilí a stejně nestačí. Mít odvahu ke změně ekonomického modelu z konkurenčního na kooperativní ale znamená, že víte nejen, co chcete, ale i jak toho dosáhnout. A to levice roku 2019 s výjimkou Pirátů neví.

Řešením je ekonomicko-kulturní proměna, spočívající ve sdílení nehmotného vlastnictví ku prospěchu všech. Chcete li, bezpodmínečné a bezplatné zveřejnění všech informací a znalostí, získaných za veřejné peníze. Datový komunismus za veřejné peníze. Protože my všichni jsme spoluvlastníky těch společně investovaných peněz a my všichni musíme mít bezpodmínečný prospěch z jejich využití. Ne rozdávání chleba, ale návodů na výstavbu pecí na jeho výrobu znamená socialismus. Bez patentových práv.

Představy Heinze Dietericha Stefana o socialismu pro 21. století jak v Chávezově Venezuele, tak v Lulově Brazílii selhaly na romantickém rozhazování chleba v protikladu k účelovému chování globálního ropného kartelu a nadnárodních firem, které zničily ekonomické zdroje obou zemí. Stefan byl snílek. Promýšlel rozvoj ideální společnosti, ale nepromýšlel tahy

nepřítel, zrádců a hlupáků. Nepočítal se zlem. Byl jako zenový mistr. Posílal svůj chléb po vodě a očekával, že se mu vrátí. Nevrátil.

Použití politické moci i ekonomiky ve prospěch většiny, pro kolektivní prospěch je správné a potřebné. Pokud je si toho ta většina vědoma a chce-li to. Jinak je to cesta do pekel nepochopení. Co-management Michaela A.

Lebowitze je jako družstevní hnutí. Je vám sympatické pouze do chvíle, než dojde k hlasování a k nekvalifikovanému rozhodování. Spolehlivě zvítězí to nejhorší řešení. Říká se tomu groupthing. Polovina populace má IQ menší než 100 a jejich rozhodování tomu odpovídá. Zato nucené uvolnění výroby generických léků v Indii spustí lavinu pokroku. S výsledkem pro celý svět.

Levice si musí ujasnit přístup k informacím. Vzdělávání v revoluční teorii je pro revoluční praxi nezbytné. Už od Lenina. Dnes ale teorií nejsou Sebrané spisy ani návod na použití lodního kanónu k rozpoutání světové revoluce, ale hack počítače. Pro totéž. ČSSD neumí vzdělávat své politiky ani voliče. Neumí rozvíjet jejich kreativitu, zvyšovat jejich kvalifikaci, neumí je promyšleně využívat. Neumí kádrovou práci. Nerozumí sociologii, nerozumí sociální psychologii. Neváží si ani dalších sociálních věd. Má problém rozeznat fake news od generačně podmíněné ironie – trollingu. Neví, že městský volič má jiné starosti než lidi z venkova. Neváží si znalostí. Neví, jak stáhnout králíka, proto ji kandidát na prezidenta fascinuje. A neví, že i Klaus může mít pravdu. Jak jinak pochopit, že většina schopných, která přišla s úspěchem Miloše Zemana, po několika letech stranu opustila? Škoda jich, bez nich to nejde.

Levice si musí ujasnit přístup k práci i podnikání. Je rozdíl mezi podnikatelem (má jen bankovní konto) a továrníkem (patří mu kdesi komín, který si do daňového ráje neodveze). Podporu si zaslouží továrníci, ne spekulanti. Mzda za práci není a nesmí být nikdy almužna. To věděl Baťa a další, kterým patřily komíny.

Konec levné práce, hlásají nyní odbory. Jako mantru. Ovšem nikdo už odborářům ve fabrice neřekne, co se stane, když budou všichni brát ve výplatě víc. Zvedne banka stejnou měrou úrok jejich vkladů? Ne. Zvedne ministerstvo důchod jejich rodičům, podporu v nezaměstnanosti či příspěvek invalidům? Ne. Ti budou chudnout, dělníci s vyšším platem ale stejně bohatší nebudou.

Protože stejnou měrou porostou platy i ceny. Cílem snahy odborů by ale nemělo být roztočení spirály inflace, znehodnocující úložky ve spořitelně i kupní sílu důchodů, ale změna poměru mezi mzdou zaměstnance a ziskem zaměstnavatele. Ve prospěch zaměstnance.

Přes tyto drobné výtky dělají odbory pod vedením Středuly poprvé po třiceti letech nesmírně užitečnou práci – učí terénní politické práci v továrnách, učí praktické solidaritě, učí toleranci a společné akci na prosazení oprávněných požadavků. Lidé, kteří pracují, mají právo cht se mít lépe.

Levice si musí ujasnit přístup k lidem. Musí se pokořit před jejich vůlí. Pokora je to, co schází sociálním demokratům a důvod, proč od nich voliči odešli. Politik musí umět naslouchat a politika musí politika bavit ve dne i v noci. Politik nemá volno. Politik je přitom sluhou svých voličů. Musí mít odvahu předstoupit před lidi a svěřit jim osud země do jejich rukou. Musí prosazovat všeobecné referendum nejen o vydláždění náměstí v Kocourkově, ale i o členství země v NATO nebo EU a musí sám aktivně přesvědčovat o nutnosti setrvání v obou organizacích na jedné straně, ale zároveň i o naprosté nezbytnosti jejich radikální proměny na druhé straně.

Levice si musí ujasnit přístup ke stáří. Ne vše, co se stalo před „plyšákem“, bylo špatné. A ne vše, co se stalo pak, bylo dobré. Trh bez přívlastků nevyřeší nic, právě přívlastky tvoří společnost. Jsou lidé, kteří si pamatují ještě „hospodáře“ se stranickými penězi Júlia Lopatu. To jsou lidé, kteří znají stranickou historii. Jsou lidé, kteří dnešní nafoukance v čele strany znají jako podržtašky. Pamatují Babiše, když se ještě věnoval zahraničnímu obchodu. To jsou pamětníci. Ale jak to, že Babišovi vadí nemravná velikost důchodů víc, než ministryni sociálních věcí za ČSSD? To nevědí ani pamětníci. Proto dnes důchodci volí pohublého Babiše a ne tlustého Hamáčka.

Levice si musí ujasnit přístup k obraně i k útoku. Dokud se žvaní, lze říkat cokoliv. Jakmile se odhlasované začne realizovat, nelze dál pokračovat v polemikách. Tehdy demokracie přestane být diskuze. „Demokracie je rozdat zbraně lidu“, řekl Fidel před útokem na kasárna Moncada a měl pravdu. Dodnes platí heslo „Vítězství nebo smrt!“ Jen tak zůstane vlast vaše.

Analytik Štěpán Kotrba byl jedním z autorů programu ČSSD, se kterým zvítězil Miloš Zeman. Spolutvořil a editoval i dlouhodobý

program, přijatý ČSSD v roce 2000 a dále rozpracováváný. *Psáno pro Mladou frontu Dnes, kde vyšlo v autorizované kratší verzi.*